

ὁ ἐλαιὼν τῆς Κορίνθου συγκείμενος ἀπὸ δένδρα ἐλαίας 39.176, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ φοίνικας 819.520, ἦτοι δίστηλα 136.586:2/3.

ἡ σμύρις καὶ ἀλυκὴ τῆς Νάξου φέρουσαι χρονικὸν καὶ βέβαιον εἰσόδημα ὑπὲρ τοὺς φοίνικας 12.000 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκτιμώμεναι διὰ φοίνικας 150.000, ἦτοι δίστηλα 25.000.

τὰ ὀρυκτὰ καὶ ἡ ἀλυκὴ τῆς Μήλου φέροντα χρονικὸν καὶ βέβαιον εἰσόδημα ὑπὲρ τοὺς 10.000 φοίνικας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκτιμώμενα διὰ φοίνικας 125.020, ἦτοι δίστηλα 20.836:2/3.

τίθενται εἰς ὑποθήκην καὶ παραχωροῦνται μετὰ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἕως ὅτου πληρωθοῦν ὅλοι οἱ μέτοχοι αὐτῆς μετὰ τοῦ τόκου των, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ὑπ' ἀρ. 591 Ψηφίσματος τῆς σημερινῆς χρονολογίας.

Β'. Τὰ κτήματα ταῦτα, οὕτως ὑποβλημένα εἰς ὑποθήκην διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐγγυῶνται τὴν ἀσφάλειαν τῶν μετόχων τῆς μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν κεφαλαίων των· ἡ δὲ τακτικὴ χρονικὴ πληρωμὴ τοῦ τόκου τῶν μετόχων τῆς ἀσφαλίζεται κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ὑπ' ἀρ. 591 σημερινοῦ Ψηφίσματος.

Γ'. Τὰ διάφορα ἔγγραφα τῆς ἐκτιμήσεως τῶν κτημάτων, ἐπικυρωθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, μένουσιν παρακατατεθειμένα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ δύναται νὰ τὰ παρατηρήσῃ ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ λεπτομερεστέρας περὶ τούτου πληροφορίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Σπηλιάδης.

10

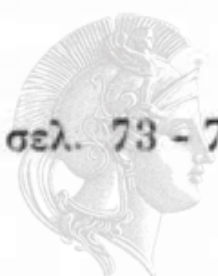
Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 7 τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1830
περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθμ. ΜΒ'
τῆς 18ης/28ης Φεβρουαρίου 1825¹

Ψήφισμα Ζ'. Ἀρ. 601

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις διὰ τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ Γ' Ψηφίσματος ἀπεφάσισε νὰ κανονισθοῦν τὰ περὶ βοσκῶν, ἦτοι τὰ λεγόμενα νόμιστρα καὶ τοπιάτικα, τὰ ὁποῖα εἶχε καταργήσῃ ἡ ἐν Τροιζῆνι.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 19 (5 Μαρτ. 1830), σελ. 73 - 74. Τὸν ἐν

Θεωροῦντες ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοσίου οἰκονομίας ἀποτελεῖ κεφάλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ πρόσφορος καὶ τακτικὴ διάθεσις θέλει εἶσθαι παρεκτικὴ ἀξιολόγον τρόπον·

Θεωροῦντες ἐπομένως τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ καὶ αὕτη ἡ ἐθνικὴ πρόσδοδος κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν τοῦ Ταμείου ἔνδειαν, ὑπαχθεῖσα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐμμέσων πόρων, οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ ἐφευρεθοῦν διὰ τὴν χορηγίαν τῶν διοικητικῶν ἐξόδων καὶ βαθμηδὸν διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς διαφόρους κατὰ τόπον καλλωπισμοὺς καὶ κοινωφελῆ καταστήματα·

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας·

Ψηφίζομεν

Α'. Ὁ ὑπ' ἀρ. ΜΒ' τοῦ Κώδικος καταχωρισθεὶς Νόμος νὰ ἐπιδιορθωθῇ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

1. Δι' ὅλα ἐν γένει τὰ γιδοπρόβατα τὰ βόσκοντα εἴτε εἰς ἐθνικὴν, εἴτε εἰς ἰδιοκτητον γῆν θέλουν πληρῶνει οἱ ἰδιοκτῆταί των ἅπαξ τοῦ ἔτους, περὶ τὰς ἀρχὰς δηλαδή τῆς ἀνοίξεως, τὸ λεγόμενον κεφαλιάτικον, ἀνὰ 5 λεπτὰ τὸ κεφάλι.

2. Διὰ τοὺς χοίρους καὶ ὅλα τὰ νομαδικὰ χονδρὰ ζῶα, ἀνὰ 20 λεπτὰ τὸ κεφάλι, ἐξαιρουμένων τῶν ἀχθοφόρων καὶ τῶν εἰς καλλιέργειαν γῆς χρησιμευόντων.

3. Ὅλα τὰ ἔξωθεν τῆς ἐπικρατείας ἐρχόμενα ζῶα, γιδοπρόβατα δηλαδή, χοῖροι καὶ νομαδικά, θέλουν πληρῶνει διαρκῶς διπλοῦν κεφαλιάτικον.

4. Τὰ θερινὰ καὶ χειμερινὰ ἐθνικὰ λιβάδια καὶ οἱ βοσκήσιμοι τόποι θέλουν ἐκτίθεσθαι εἰς δημοπρασίαν καὶ ἐνοικιάζεσθαι κατὰ πλειοδοσίαν παρὰ τῶν ἐχόντων ποιμνία καὶ ἀγέλας, ἀναλόγως μὲ τὴν ποσότητα τῶν ποιμνίων καὶ ἀγελῶν· ἡ δὲ δημοπρασία θέλει γίνεσθαι εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀρχομένη διὰ μὲν τὰ χειμερινὰ ἀπὸ α' Αὐγούστου, διὰ δὲ τὰ θερινὰ ἀπὸ α' Μαρτίου καὶ διαρκοῦσα τοῦλάχιστον δύο μῆνας.

5. Δι' ὅσα γιδοπρόβατα ἢ χονδρὰ ζῶα τῶν ἐγχωρίων βόσκουν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν χωρίων των δὲν θέλει πληρῶνεσθαι εἰμὴ μόνον τὸ κεφαλιάτικον· ἡ περιοχὴ δὲ αὕτη, ἐὰν δὲν εἶναι προσδιωρισμένη διακεκριμένως, θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων.

6. Εἰς τὴν μετάβασιν τῶν ποιμνίων ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλο λιβάδιον, δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ διατρίβωσιν αὐτὰ εἰς τὰ μεταξὺ λιβάδια ἢ βοσκησίμους τόπους πλειό-

λόγῳ Νόμον ὑπ' ἀριθμ. ΜΒ' (42) τοῦ 1825 βλ. ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κώδιξ τῶν Νόμων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, 1822 - 1828», Ἑπετηρὶς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τόμ. 10 - 11 (1963 - 64), σελ. 155-157.

τερον τῶν 24 ὥρῶν, ἐὰν οἱ ποιμένες αὐτῶν δὲν ᾔθελαν προηγουμένως συμφωνήσῃ με τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν βοσκησίμων τόπων ἢ τὴν ἀνήκουσαν ἀρχήν.

7. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου θέλει συνάγεσθαι τὸ κεφαλιάτικον τῶν μὲν ἐντοπίων ζώων εἰς τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσι, τῶν δὲ νομαδικῶν ὅπου ᾔθελαν εὐρεθῇ, ἀφοῦ προηγουμένως γενῇ ἀκριβῆς καταμέτρησις ὅλων τῶν ζώων, παλαιῶν καὶ νεογεννῆτων· τὰ δὲ λιβαδιάτικα αὐτῶν θέλουν πληρῶνεσθαι εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅπου κεῖνται τὰ λιβάδια.

Ἄρθρα συμπληρωτικά

8. Ἐπειδὴ, παρελθόντος τοῦ καιροῦ τῆς δημοπρασίας τῶν χειμερινῶν λιβαδίων καὶ τοποθετηθέντων ἤδη τῶν πλειοτέρων ποιμένων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ τρίτον ἄρθρον τοῦ παρόντος ψήφισματος, θέλουν πληρώσει οἱ ποιμένες ὡς λιβαδιάτικον, διὰ τὸν παρόντα χειμῶνα, ἀνὰ 15 λεπτὰ δι' ἕκαστον γιδοπρόβατον καὶ νομαδικὸν ζῶον.

9. Διὰ τὰ ἔξωθεν τῆς ἐπικρατείας εἰσερχόμενα ποίμνια καὶ ἀγέλας εἰς λιβάδια ἀνήκοντα εἰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους θέλουν εἰσπραχθῇ εἴκοσι λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν διὰ τὴν βοσκήν, ἐκτὸς τοῦ κεφαλιάτικου.

10. Τὰ ἀνωτέρω ἐψηφισμένα θέλουν ἐφαρμοσθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου μέρη, ἀφ' ἧς ὥρας ἐκδοθῇ διὰ τοῦ τύπου τὸ παρὸν ψήφισμα, εἰς δὲ τὰ εἰσέτι πάσχοντα οἱ ποιμένες θέλουσι μὲν πληρῶνει τὰ λιβαδιάτικα, ἀλλὰ μένουν ἀκαταζήτητοι ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κεφαλιάτικου διὰ τὸν παρόντα χειμῶνα, καὶ τοῦτο διὰ τὰ ἐντόπια.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Σπηλιάδης.

11

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 8 τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1830
περὶ καθορισμοῦ πόρων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν¹

Ψήφισμα Η'. Ἀρ. 602

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, τὰς τε ἀνεγειρομένας ἐξ ἐρειπίων καὶ τὰς διασωθείσας ἀπὸ τὴν ἐκ τοῦ πολέ-

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 19 (5 Μαρτ. 1830), σελ. 74.

